

Fattigwårds-Reglemente

för

Romsartuna Socken.

Af Konungens Befallningshafwande fastställdt
den 30 April 1880.

Westerås, A. F. Bergh, 1880.

§ 1.

I afseende på lokala förhållanden och den närmare uppsigt å fattigwården, med deraf följande verkställighetsåtgärder, skall Romfartuna socken fördelas uti Tretton fattigrotar med en af Kommunal-Nämndens ledamöter såsom Ordningsman, inom hvarje rote, och, då dessa ledamöter blott utgöras af Elftva, wäljas på samma sätt för de twänne rotar i hwilka ingen Kommunal-Nämnds ledamot finnes, twänne Ordningmän, som äfwen äro ledamöter i Fattigwårds-Styrelsen.

Rotarne blifwa följande:

- 1:sta fattigroten: Solinge, Bäckarne, Wagersta och Käpplinge;
- 2:dra fattigroten: Åhlbo, Tomta, Wettnö, Simonsbo och Hoffmanstorp;
- 3:dje fattigroten: Brunnshby, Hallsta och Wibö;
- 4:de fattigroten: Wester Munga, jemte $\frac{3}{4}$ hemman Öster Munga, som eges och brukas till Wester Munga;
- 5:te fattigroten: återstående $1\frac{1}{4}$ hemman Öster Munga, Upp-Råby och Sösta;
- 6:te fattigroten: Åbylund, $\frac{3}{4}$ hemman Boda, som hörer under Åbylund och Brånsta;
- 7:de fattigroten: $\frac{1}{4}$ Akademiemman Boda, Kittslinge, Tösta, Åkerby och Kortuna;
- 8:de fattigroten: Prest- och Klofakaregården, Gunsta, Igelsta och Millingby;
- 9:de fattigroten: Frändesta, Låå, Pasta och Walla;
- 10:de fattigroten: Sulpa;
- 11:te fattigroten: Fröswi, Öwarnbro, Myrby och Wiggby;

- 12:te fattigroten: Stora och Lilla Gesala, Ås och Ut-Råby;
och
13:de fattigroten: Austa, Lycksta och Litsberga.

§ 2.

Fattigwårds-Styrelsen utgöres följaktligen af Kommunal-Nämndens Elwa ledamöter jemte tvåanne utsedde Ordningmän i de tvåanne öfverskjutande fattigrotarne.

§ 3.

Hustrum och wedbrand för behöfwande skall lemnas af fattigwårdsrote eller intressent på grund af bestämmelserna i §§ 5 och 7 af detta reglemente.

All fattigwård i öfrigt drabbar Komfartuna fattigwårds-samhälle gemensamt, och ansvarar jemväl fattigwårds-samhället författningsenligt för den särskilda fattigwårdstunga, som enligt detta reglemente åligger Rote eller roteintressent; dock med rättighet att söka sin ersättning af wederbörande, som sin skyldighet i ty fall åsidosatt.

§ 4.

Då någon af kommunens medlemmar kommer i sådana omständigheter, att fattigwård honom skall lemnas, och fråga själunda uppstår inom hwilken fattigrote eller hos någon eller några af des intressenter den behöfwande skall erhålla hemorts rätt, anses han med nedan stadgade undantag få åtnjuta denna rättighet i den fattigrote, eller hos intressent derstädes, hwarest han sednast författningsenligt blifwit eller bort blifwa mantalsfriwien.

1. Den som fyllt sextio år, behåller derefter den hemorts rätt han då egde.

2. Hustrun har oberoende af sin ålder samma hemorts rätt som mannen. Warder äktenskapet genom mannens död eller eljest upplöst, behåller hustrun den hemorts rätt hon

under äktenskapet sednast egde, till deß annan henne tillkommer.

3. Äkta barn, som är minderårigt, har faderns eller, der han är död och modren lefwet, modrens hemorts rätt; men om båda föräldrarne äro döda, den hemorts rätt, hwilken den sist aflidne wid sin död egde.

4. Däkta, minderårigt barn, har samma hemorts rätt som modren, eller, om hon är död, den hon sednast egde.

5. Wid den hemorts rätt barn eger då det fyller 15 år bibehåller det till deß det sjelf annan erhåller.

§ 5.

Har någon för sig, hustru eller minderårigt barn kommit i behof af fattigwård enligt § 1 af nu gällande fattigwårdsförordning innan ett år förflutit sedan han till följd af inflyttning blifwit eller bort blifwa mantalskriswen inom wiß fattigrote eller hos roteintressent eller har den, som med afseende å tilltänkt inflyttning mantalskriswits inom wiß fattigrote, dit ej inflyttat, anses han behålla den hemorts rätt han näst derförut egde.

§ 6.

Då ej utrönas kan, hwilken fattigrote eller roteintressent, behöfwande enligt nu nämnda grunder skall tillhöra, får den behöfwande såwäl husrum och wedbrand, som äfwen försörjning i öfrigt på kommunens gemensamma bekostnad, hwartill äfwen räknas de som äro i kommunens allmänna tjänst anställde.

§ 7.

De behöfwande, hwilka nu åtnjuta husrum och wedbrand af fattigwårdsrote i sin helhet, eller af roteintressent enskildt, skola dertwid bibehållas intill deß underhållstagaren förwärfwat sig annan hemorts rätt.

§ 8.

Den fattigrote eller roteintressent, som sålunda enligt nu bestämda grunder åligger gifwa hemortsrätt åt behöfwande, har rättighet att äfwen utom roten på sin bekostnad anskaffa detta, om han så för godt finner.

§ 9.

Uppstår twist emellan rotar eller emellan personer inom samma rote angående skyldighet till fattigwårds utgörande, tillkommer samhällets Fattigwårds-Styrelse att twisten afgöra, enligt grunderna i fattigwårdsförordningen och detta reglemente.

§ 10.

Skyldigheten, att enligt detta reglemente förse fattighjon med husrum och wedbrand, blifwer ett onus, som åtföljer egendomen eller gården utan afseende på särskilda aftal derom emellan jordegare och arrendator, eller egendomens öfvergående i annan egares hand.

Skulle någon fastighet under den tid detta reglemente gäller komma att genom laga fång styckas, skola delarne tillsammans utgöra den då på ostyckade fastigheten belöpande fattigwårdsstunga.

Med roteintressent förstås den eller de personer, som eger eller innehafwa jordbruks- eller annan fastighet inom roten.

§ 11.

Ordningsmännen inom hwarje fattigrote tillkommer att, då behöfwet så påfallar, sammanfalla roteintressenterne och leda öfverläggningen; bidrag till husrum och wedbrand inom rote beräknas efter samma grunder, som för kommunalutskylders utgörande äro stadgade.

§ 12.

Den fattigwårdstunga, som enligt detta reglemente under året drabbar fattigwårdsrote eller roteintressent, skall beräknad i penningar, Ordningsmannen inom roten, före Januari månads utgång det påföljande året, uppgifwa till Fattigwårds-Styrelsens Ordförande äfvensom antalet af understödstagare med hwad mera, som jemväl för de statistiska uppgifterne om fattigwården erfordras så uplyst.

Wid samma tillfälle, eller tidigare om så anses nödigt, skall Ordningsmannen tillkännagifwa om fattighjon icke är i åtnjutande af hwad detsamma efter detta reglemente bör tillkomma, på det Fattigwårds-Styrelsen må blifwa i tillfälle att derutinnan skaffa rättelse.

§ 13.

Hos Fattigwårds-Styrelsen wid desz sammanträden ega de fattige, att, antingen sjelfwe eller genom Ordningsmännen i rotarne och på deras ansvar för behofwets werklighet, göra anhållan om understöd. Då sådant behof uppstår mellan sammanträdena, ega de behöfwande att wända sig till Ordningsmännen i rotarne, som antingen anmäla det till Ordföranden eller afhjelpa det nödwändigaste behofwet och göra derefter anmälan derom wid nästa sammanträde, då ersättning till Ordningsmännen lemnas.

§ 14.

Ordningsmännen i rotarne utgöra äfwen de enligt 39 § i Kongl. Maj:ts Nådiga Förordning angående fattigwården af den 9 Juni 1871 bestämde tillsyningsmän.

§ 15.

Till bestridande af fattigwårdens utgifter användes:
1:o) Inflytande böter, kollekter, gästwor och andra tillfälliga inkomster;

2:o) Räkntan å 10,000 kronor af Magasinsfondens medel enligt reglemente för samma fond den 28:de November 1878.

3:o) En afgift för år, af 50 öre för man och 25 öre för qvinna, som inom fattigwårdsfambället mantalsfristwen är, och fylt 18 år med undantag af dem, som i anseende till knappa omständigheter derifrån warda befriade.

Swad derutöfwer erfordras fylles genom tillskott efter de grunder, som för kommunalutskylfers utgörande äro stadgade.

§ 16.

I öfrigt gäller i alla tillämpliga delar för esterrättelse Kongl. Maj:ts Nådiga förordning angående fattigwården den 9 Juni 1871.

